

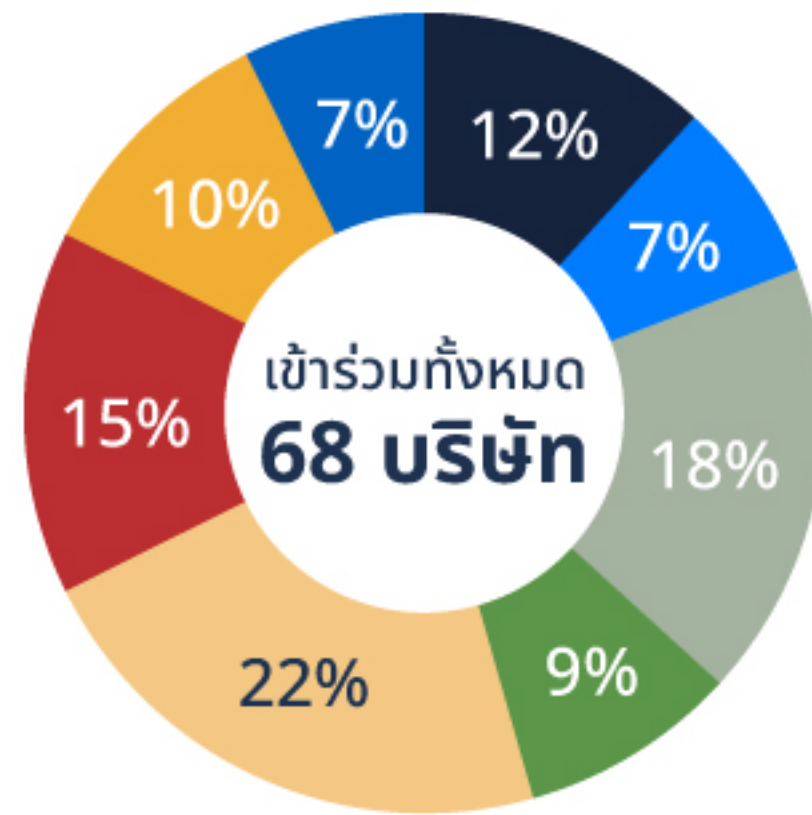
อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เข้าร่วม และ การถอดบทเรียนจาก Workshop

การตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน ตลอดห่วงโซ่มูลค่า (Human Rights Due Diligence : HRDD)

สำหรับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประจำปี 2567
 ความร่วมมือระหว่างตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand : SET)
 และ สมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กแห่งประเทศไทย (UN Global Compact Network Thailand : UNGCNT)

สัดส่วนของบริษัทจดทะเบียนที่เข้าร่วม HRDD Workshop

- สินค้าอุตสาหกรรม
- ทรัพยากร
- อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
- เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
- ธุรกิจการเงิน
- บริการ
- เทคโนโลยี
- สินค้าอุปโภคบริโภค

ข้อค้นพบสำคัญ

	ข้อค้นพบ	ข้อแนะนำ
นโยบายด้านสิทธิมนุษยชน (Human Rights Policy)	<ul style="list-style-type: none"> • ไม่มีนโยบายสิทธิมนุษยชนที่ชัดเจน • มีการใช้แนวนโยบายที่ไม่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนโดยตรง เช่น นโยบายการคัดเลือกคู่ค้าอย่างโปร่งใส หรือ นโยบายความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ • นโยบายกำหนดเฉพาะพนักงาน ไม่ครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียภายนอก เช่น การไม่เลือกปฏิบัติต่อพนักงาน การไม่ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • ควรกำหนดและประกาศนโยบายที่เน้นการเคารพสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะตามหลักการชี้แนะของ UNGP • ควรแยกประเด็นการดำเนินธุรกิจอย่างเป็นธรรมไปไว้ในนโยบายความยั่งยืนหรือนโยบาย การกำกับดูแลกิจการที่ดี • ควรครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม ทั้งพนักงาน ลูกค้า ชุมชน และ พนักงานของคู่ค้า
ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง (Related Stakeholders)	<ul style="list-style-type: none"> • มีการระบุสัดส่วนระหว่างผู้ได้รับผลกระทบและผู้สร้างผลกระทบ เช่น ระบุพนักงาน ทั้งในฐานะผู้ได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่ปลอดภัยและในฐานะผู้สร้างความเสี่ยงจากการขับขี้น • ระบุ "สิ่งแวดล้อม" เป็นผู้มีส่วนได้เสีย • ระบุหน่วยงาน เช่น "หน่วยงานราชการ" "สถาบันการเงิน" เป็นผู้มีส่วนได้เสีย 	<ul style="list-style-type: none"> • ควรระบุเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบ เช่น พนักงาน ลูกค้า ชุมชน (ในบริบทของ HRDD บริษัทคือผู้สร้างผลกระทบเท่านั้น ไม่ว่าจะเป็นทางตรงมีส่วนร่วม หรือมีความเกี่ยวข้อง) • ควรระบุ "ชุมชน" หรือ "สังคม" แทน "สิ่งแวดล้อม" เพราะผู้มีส่วนได้เสียต้องเป็นบุคคลหรือกลุ่มบุคคล • ควรระบุเป็น "พนักงานของหน่วยงานกำกับดูแล" หรือ "พนักงานของคู่ค้า"
ประเด็นความเสี่ยง และ เหตุการณ์ความเสี่ยง (Risk Topics & Issues)	<ul style="list-style-type: none"> • Risk Topic และ Risk Issue ไม่สอดคล้องกัน เช่น Topic: การให้ข้อมูลสินค้าแต่ Issue: การปนเปื้อนในสินค้า • ระบุเหตุการณ์ไม่ชัดเจน เช่น "การให้พนักงานทำงานกลางคืน" โดยไม่ระบุบริบทว่าเป็นการละเมิดสิทธิอย่างไร • มีการรวมหลายเหตุการณ์ไว้ด้วยกัน เช่น "การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลลูกค้า การเลือกปฏิบัติ การรั่วไหลของข้อมูล" 	<ul style="list-style-type: none"> • Risk Issue ควรเชื่อมโยงกับ Risk Topic เช่น Topic: การให้ข้อมูลสินค้า Issue: การให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน/บิดเบือน • ระบุบริบทให้ชัดเจน เช่น "การบังคับให้ทำงานกลางคืนโดยไม่สมัครใจ" เพื่อกำหนดมาตรการจัดการได้ตรงจุด • ควรแยกประเด็นเพื่อจัดการได้เหมาะสม
ประเภทความเสี่ยง (Types of Risks)	<ul style="list-style-type: none"> • มีความสับสนในการจำแนกประเภท Cause, Contribute และ Link to เช่น ระบุการจำกัดเสรีภาพของพนักงานคู่ค้าเป็น Contribute ทั้งที่ควรเป็น Link to 	<ul style="list-style-type: none"> • Cause: ผลกระทบที่เกิดจากบริษัทโดยตรง ต้องมีมาตรการแก้ไขและเยียวยา • Contribute: ผลกระทบที่บริษัทมีส่วนทำให้เกิด ต้องมีมาตรการเยียวยาตามลักษณะการมีส่วนร่วมทำให้เกิดผลกระทบ • Link to: ผลกระทบที่บริษัทไม่ได้หรือมีส่วนทำให้เกิด แต่เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินการ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของบริษัทคู่ค้าในห่วงโซ่มูลค่าหรือที่เป็นพันธมิตรทางธุรกิจของบริษัท ต้องใช้จุดคานงัด (leverage)* กับคู่ค้า ซึ่งไม่ต้องเยียวยาโดยตรง • *จุดคานงัด (Leverage) หมายถึง ความสามารถในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินการที่มีขอบของคู่ค้าที่ทำให้เกิดความเสียหายได้
การประเมินความสำคัญ (Salience Assessment)	<ul style="list-style-type: none"> • ประเมินที่หัวข้อความเสี่ยงแทนที่เหตุการณ์ เช่น ประเมิน "การละเมิดสิทธิด้านสิ่งแวดล้อม" แทนที่จะประเมินเหตุการณ์เฉพาะ • Heat Map ไม่สะท้อนหลักการที่ว่า "ความรุนแรงสูง + โอกาสต่ำ = ความเสี่ยงสูง" • การระบุระดับความเสี่ยงเป็นสีของพื้นที่ หรือ เป็นตัวเลขโดยไม่กำหนดความหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> • การประเมินควรทำที่ระดับเหตุการณ์ เพื่อให้เห็นระดับความรุนแรงที่ชัดเจน กำหนดมาตรการจัดการได้ตรงจุด และติดตามผลได้เป็นรูปธรรม • การกำหนด Heat Map ควรให้น้ำหนักความรุนแรงมากกว่าโอกาสเกิด มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน • การใช้สี หรือตัวเลข ควรระบุความหมายของแต่ละระดับให้ชัดเจนตามนิยามที่องค์กรกำหนด

กระบวนการทำ

HRDD

(Human Rights Due Diligence)

บทบาทของธุรกิจในการเคารพสิทธิมนุษยชน (Respect)

 การแถลงนโยบาย (Human Rights Policy)

ธุรกิจต้องแสดงความมุ่งมั่นในการเคารพสิทธิมนุษยชนผ่านการประกาศนโยบายที่ชัดเจนโดยต้องได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารระดับสูงและสื่อสารให้ผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรรับทราบ

 การตรวจสอบสิทธิมนุษยชน (Implement HRDD)

ธุรกิจต้องดำเนินการระบุ ประเมิน ป้องกัน และบรรเทาผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ รวมถึงติดตามและรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

 การเยียวยา (Grievance Mechanism)

ธุรกิจต้องจัดให้มีช่องทางรับเรื่องร้องเรียนที่เข้าถึงได้ง่าย มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการเยียวยาที่เหมาะสม เมื่อเกิดผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

ขั้นตอนการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน (Implement HRDD)

1

Value Chain Mapping & Process Identification

- จัดทำแผนที่ห่วงโซ่คุณค่า
- ระบุกระบวนการทางธุรกิจ

2

Risk Topics & Stakeholders

- ระบุประเด็นความเสี่ยง
- ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3

Risk Assessment

- ประเมินความเสี่ยง
- จัดลำดับความสำคัญ

4

Integration & Action

- บูรณาการเข้ากับการดำเนินงานขององค์กร
- กำหนดมาตรการจัดการกับความเสี่ยง

5

Tracking & Communication

- ติดตามประสิทธิผลของการตรวจสอบ

 หมายเหตุ

HRDD ควรครอบคลุมทั้งกิจกรรมขององค์กรเองและกิจกรรมของคู่ค้าในห่วงโซ่อุปทาน โดยเฉพาะผู้จัดหาสินค้าและบริการระดับที่ 1 (Tier 1) เนื่องจากขอบเขตการเคารพสิทธิมนุษยชนของภาคธุรกิจไม่จำกัดเฉพาะกรณีที่องค์กรเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผลกระทบโดยตรง (Cause) เท่านั้น แต่ยังรวมถึงกรณีที่องค์กรมีส่วนร่วม (Contribute) และมีส่วนเกี่ยวข้อง (Link to) กับการเกิดผลกระทบด้วย

การประเมินความเสี่ยง

(Risk Assessment)

วัตถุประสงค์: วิเคราะห์ระดับความสำคัญของความเสี่ยงที่ระบุไว้เพื่อนำไปสู่การจัดลำดับความสำคัญ และกำหนดมาตรการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม **ครอบคลุม 5 ขั้นตอนหลัก:**

- 1) Value Chain Mapping & Process Identification
- 2) Stakeholder Identification
- 3) Risk Topic Identification
- 4) Risk Assessment
- 5) Risk Heat Map

ขั้นตอนที่ 1 การทำแผนที่ห่วงโซ่คุณค่าและการระบุกระบวนการ (Value Chain Mapping & Process Identification)

การทำแผนที่ห่วงโซ่คุณค่าเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อให้องค์กรสามารถ:

- เข้าใจภาพรวมของกิจกรรมทางธุรกิจตลอดห่วงโซ่คุณค่า
- ระบุกระบวนการดำเนินงานหลักในแต่ละขั้นตอน
- วิเคราะห์จุดที่อาจเกิดความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน

กรณีตัวอย่าง: บริษัทผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ABC

การจัดหาวัตถุดิบ (Raw Materials)	การขนส่ง (Logistics)	การผลิต (Production)	การกระจายสินค้า (Distribution)	การตลาด และการขาย (Marketing & Sales)
<ul style="list-style-type: none"> • การสั่งซื้อผ้าเส้นด้าย และวัสดุตกแต่ง • การคัดเลือกและประเมินผู้ส่งมอบ • การตรวจสอบคุณภาพวัตถุดิบ 	<ul style="list-style-type: none"> • การขนส่งวัตถุดิบมายังโรงงาน • การจัดการคลังสินค้า • การขนส่งภายในโรงงาน 	<ul style="list-style-type: none"> • การออกแบบและวางแผนการผลิต • การตัดเย็บ • การตกแต่งและบรรจุภัณฑ์ • การควบคุมคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> • การจัดการคลังสินค้าสำเร็จรูป • การขนส่งไปยังลูกค้า 	<ul style="list-style-type: none"> • การทำการตลาดและโฆษณา • การขายและบริการลูกค้า • การจัดการข้อร้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การระบุผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Identification)

ผู้มีส่วนได้เสีย หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ได้รับหรืออาจจะได้รับผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น

- พนักงาน
- ชุมชนโดยรอบ
- ผู้รับเหมา/แรงงานรับเหมาช่วง
- ลูกค้า

ตัวอย่างการระบุประเด็นความเสี่ยงและผู้มีส่วนได้เสีย กระบวนการผลิต (Production) ของบริษัทผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ABC

ห่วงโซ่คุณค่า	กระบวนการดำเนินงาน	ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders)
การผลิต (Production)	การออกแบบและวางแผนการผลิต	พนักงานฝ่ายผลิต
	การตัดเย็บ	พนักงานฝ่ายผลิต แรงงานรับเหมาช่วง แรงงานข้ามชาติ
	การบรรจุภัณฑ์	พนักงานฝ่ายผลิต แรงงานรับเหมาช่วง แรงงานข้ามชาติ ชุมชนโดยรอบ
	การควบคุมคุณภาพ	พนักงานควบคุมคุณภาพ พนักงานฝ่ายผลิต

ขั้นตอนที่ 3 การระบุประเด็นความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้เสีย (Risk Topics)

ประเด็นความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน หมายถึง หัวข้อหรือประเภทของความเสี่ยงในระดับกว้างที่อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนจากการดำเนินธุรกิจ เพื่อนำไปสู่การระบุประเด็นความเสี่ยง (Issues) ที่เฉพาะเจาะจงต่อไป เช่น:

- สิทธิแรงงาน
- สิทธิชุมชน
- สุขภาพและความปลอดภัย
- สิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างการระบุประเด็นความเสี่ยงและผู้มีส่วนได้เสีย กระบวนการผลิต (Production) ของบริษัทผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ABC

ห่วงโซ่คุณค่า	กระบวนการดำเนินงาน	ผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders)	ประเด็นความเสี่ยงอย่างกว้าง (Risk Topics)
การผลิต (Production)	การออกแบบและวางแผนการผลิต	พนักงานฝ่ายผลิต	สิทธิพนักงาน สภาพการทำงาน
	การตัดเย็บ	พนักงานฝ่ายผลิต แรงงานรับเหมาช่วง แรงงานข้ามชาติ	สิทธิพนักงาน สภาพการทำงาน สิทธิมนุษยชนในห่วงโซ่อุปทาน
	การบรรจุภัณฑ์	พนักงานฝ่ายผลิต แรงงานรับเหมาช่วง แรงงานข้ามชาติ ชุมชนโดยรอบ	สิทธิพนักงาน สภาพการทำงาน การปล่อยของเสียและมลภาวะ
	การควบคุมคุณภาพ	พนักงานควบคุมคุณภาพ พนักงานฝ่ายผลิต	สิทธิพนักงาน สภาพการทำงาน ความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)

การประเมินความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชนเป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง เพื่อนำไปประเมินลำดับความสำคัญและกำหนดมาตรการจัดการที่เหมาะสมต่อไป โดยพิจารณาจาก:

ความร้ายแรงของผลกระทบ (Severity)

- **ขนาด (Scale)** ความรุนแรงของผลกระทบ
- **ขอบเขต (Scope)** จำนวนคนที่ได้รับผลกระทบ
- **การไม่สามารถเยียวยาได้ (Irremediability)** ข้อจำกัดในการทำให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบกลับสู่สภาพเดิม

ความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้น (Likelihood)

นำข้อมูลระดับความร้ายแรง และระดับความเป็นไปได้มาวางตำแหน่งใน Risk Heat Map* เพื่อประเมินลำดับความสำคัญของความเสี่ยง

- **แกน X: แสดงระดับความร้ายแรง (1-5)**
1 ร้ายแรงต่ำมาก - 5 ร้ายแรงสูงมาก
- **แกน Y: แสดงระดับความเป็นไปได้ (1-5)**
1 เป็นไปได้ต่ำมาก - 5 เป็นไปได้สูงมาก

สีแสดงระดับความเสี่ยงแสดงใน Risk Heat Map

- **แดง (สูงมาก)**
- **ส้ม (สูง)**
- **เหลือง (ปานกลาง)**

ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำ Risk Heat Map

ให้คำนวณคะแนนเฉลี่ยของความร้ายแรง (Severity) โดยใช้สูตร ขนาด x ขอบเขต x การไม่สามารถเยียวยาได้หาร 3 เพื่อกำหนดตัวเลขในแกนนอน (X) ใช้คะแนนระดับความเป็นไปได้ (Likelihood) เป็นตัวเลขในแกนตั้ง (Y) ของแผนภูมิความเสี่ยง

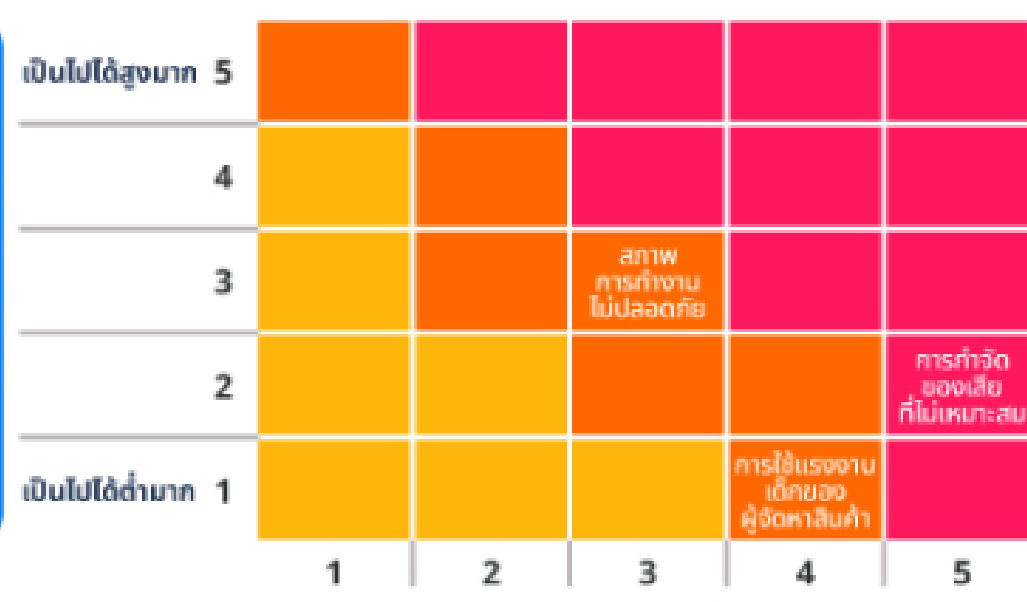
ขนาด (Scale)					ขอบเขต (Scope)					การไม่สามารถเยียวยา (Remediability)					ความเป็นไปได้ (Likelihood)				
ไม่ส่งผลกระทบ	ผลกระทบเล็กน้อย	ผลกระทบปานกลาง	ผลกระทบรุนแรงระยะยาว	ผลกระทบรุนแรงถาวร	ไม่มีผู้ได้รับผลกระทบ	1-2 ราย	3-4 ราย	5-6 ราย	>6 ราย	แก้ไขภายใน 1 ปี	แก้ไข 1-3 ปี	แก้ไข 3-5 ปี	แก้ไข > 5 ปี	ไม่สามารถแก้ไข	ไม่เกิดขึ้นใน 1 ปี	เกิดขึ้น 1 ครั้ง/ปี	เกิดขึ้น 2 ครั้ง/ปี	เกิดขึ้น 3 ครั้ง/ปี	เกิดขึ้น > 3 ครั้ง/ปี
1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ตัวอย่างการประเมินความเสี่ยงในกระบวนการผลิต (Production) ของบริษัทผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ABC โดยใช้ Risk Heat Map*

ประเด็นความเสี่ยงด้านสิทธิมนุษยชน (Issue)	ความร้ายแรง (Severity)				ความเป็นไปได้ (Likelihood)
	ขนาด	ขอบเขต	การไม่สามารถเยียวยา	คะแนนเฉลี่ย	
สภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย	3	4	2	3	3
การใช้แรงงานเด็กของผู้รับเหมาช่วง	4	3	5	4	1
การปล่อยของเสียและมลภาวะ	5	5	5	5	5

ข้อมูลแกน Y

ความเป็นไปได้

ความเสี่ยงสูงที่ได้ในโซนสีแดง

ต้องจัดทำแผนดำเนินการป้องกันและเยียวยา (หากเกิดขึ้น) เมื่อโอกาสเกิดจะต่ำก็ตามเพราะหากเกิดความเสี่ยงขึ้นมาแล้วจะมีความร้ายแรงมาก

ความเสี่ยงสูงที่ได้ในโซนสีส้ม

จะต้องมีมาตรการควบคุมและติดตาม

*องค์กรควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนที่เหมาะสมกับบริบทขององค์กร

ข้อมูลแกน X

ความร้ายแรง

การบูรณาการ และ ดำเนินการ

(Integration and Action)

บูรณาการ (Integration)

การดำเนินการด้านสิทธิมนุษยชนให้เป็นส่วนหนึ่ง
ในการดำเนินธุรกิจ

- กำหนดหน้าที่รับผิดชอบและอำนาจ**
การตัดสินใจสำหรับการจัดการความเสี่ยง
และ ผลกระทบให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ดำเนินการ** เพื่อให้เกิดการจัดการกับ
ความเสี่ยงและผลกระทบอย่างสอดคล้อง
กับธุรกิจภายใต้การกำกับดูแล
- พัฒนาข้อกำหนด** ในการกำกับดูแล
และ การรายงานที่ชัดเจน

ดำเนินการ (Action)

เหมาะสมกับประเภทของข้อค้นพบตามลักษณะ
การดำเนินการ (Cause, และ Contribute, Link to)

เป็นสาเหตุ (Cause)

เช่น การมีสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยในสถาน-
ประกอบการ

- ยุติและป้องกันประเด็นความเสี่ยง
- จัดให้มีการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ

มีส่วนร่วม (Contribute)

เช่น การกดดันให้ผู้จัดหาสินค้าและบริการเร่งรีบผลิต
และส่งมอบ จนผู้จัดหาสินค้าและบริการต้องละเมิด
มาตรฐานด้านแรงงาน

- ใช้จุดคานงัดที่มีอยู่เพื่อป้องกันและบรรเทา
- เพิ่มจุดคานงัดหากจำเป็น

มีส่วนเกี่ยวข้อง (Link to)

เช่น การจ้าง Outsource บริษัทที่ใช้แรงงานบังคับ
/ แรงงานเด็ก

- ใช้จุดคานงัดที่มีอยู่เพื่อป้องกันและบรรเทา
- เพิ่มจุดคานงัดหากจำเป็น

การใช้จุดคานงัด (Leverage) เป็นการใช้อำนาจเจรจาต่อรองของบริษัทกับพันธมิตรทางธุรกิจ
เพื่อป้องกัน ลด หรือบรรเทาผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน

ตัวอย่างการใช้จุดคานงัด กับผู้จัดหาสินค้าและบริการ

มาตรการตรวจสอบ

- ✓ การสัมภาษณ์ผู้บริหาร
- ✓ การสัมภาษณ์ผู้ปฏิบัติงาน
- ✓ การเยี่ยมชมสถานประกอบการ
- ✓ การทบทวนรายงานการปฏิบัติ

แนวทางการมีส่วนร่วม

- ✓ สร้างและรักษาความสัมพันธ์เชิงบวก
ผ่านการสื่อสาร
- ✓ กำหนดเงื่อนไขด้านสิทธิมนุษยชน
ในสัญญา
- ✓ ประเมินความเสี่ยงของคู่ค้า
- ✓ ตรวจสอบ ณ สถานประกอบการ

การติดตามและการสื่อสาร

(Tracking and Communication)

วัตถุประสงค์: การติดตามและตรวจสอบความมีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้เกิดความรับผิดชอบในการเคารพสิทธิมนุษยชน และการเรียนรู้จากข้อผิดพลาดช่วยให้ธุรกิจสามารถระบุแนวโน้ม และ รูปแบบของความท้าทาย เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการดำเนินงาน ทั้งนี้ ต้องได้รับความเข้าใจจากฝ่ายบริหารระดับสูง มีแผนติดตามตามลำดับความเสี่ยงและมีตัวชี้วัดที่เหมาะสม

การติดตาม (Tracking)

แนวทางการติดตาม (Approach)

กำหนดตัวชี้วัดทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ

- สัดส่วนร้อยละของลูกจ้างที่ได้รับการอบรมเรื่องนโยบายสิทธิมนุษยชน
- จำนวนการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน
- จำนวนเหตุการณ์การคุกคามทางเพศที่พบ
- จำนวนเหตุการณ์พนักงานที่ได้รับบาดเจ็บ

ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ

- มีนโยบายสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย
- ความพึงพอใจต่อกระบวนการร้องทุกข์และการเยียวยา
- ทัศนคติของชุมชนต่อการบริหารจัดการ

บูรณาการระบบการติดตามเรื่องสิทธิมนุษยชนเข้าไว้ในระบบเครื่องมือของการติดตามผลการดำเนินงานตามปกติที่องค์กรมีอยู่แล้ว

- รายงานการปฏิบัติตามสัญญา (Contract performance report)
- แบบสำรวจต่างๆ (Survey)
- การตรวจสอบภายใน (Internal audit)
- กลไกการร้องทุกข์ (Grievance mechanism)

แผนการติดตาม (Plan)

1. ทำความเข้าใจกับพนักงานพร้อมรับฟังความคิดเห็น
2. อาศัยข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งภายใน และภายนอกองค์กรรวมทั้งผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับผลกระทบ
3. มีเป้าหมายการดำเนินงานเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการดำเนินการ
4. ออกแบบตามลำดับของความเสี่ยง

การสื่อสาร (Communication)

- ✓ สื่อสารกับหน่วยงานภายนอกโดยเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องถูกละเมิดโดยผู้มีส่วนได้เสีย
- ✓ อยู่ในรูปแบบและความถี่ที่สอดคล้องกับผลกระทบ
- ✓ มีการรายงานอย่างเป็นทางการถึงวิธีจัดการผลกระทบ โดยเฉพาะกรณีที่มีผลกระทบรุนแรง
- ✓ กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงได้
- ✓ ให้ข้อมูลที่เพียงพอเพื่อให้มีการประเมินผลความเพียงพอขององค์กรในการตอบสนอง
- ✓ ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้มีส่วนได้เสีย
- ✓ ไม่เปิดเผยข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า

แนวทางการเยียวยา

เมื่อเกิดการละเมิดสิทธิ มนุษยชน (Remedies)

ธุรกิจรับผิดชอบ

จัดให้มีการเข้าถึงกลไกการพุดคุย เจริญ

เปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบเข้ามามีส่วนร่วม
ในการกำหนด หรือ ดำเนินการเยียวยา

คุณสมบัติของกลไก และ วิธีการเยียวยา

คุณสมบัติของกลไก

- มีความชอบธรรม (Legitimate)
- เข้าถึงได้ (Accessible)
- คาดได้ล่วงหน้า (Predictable)
- มีความเป็นธรรม (Equitable)
- โปร่งใส (Transparent)
- สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน (Rights-compatible)

วิธีการเยียวยา

- การขอโทษ
- การฟื้นฟูการชดเชยที่เป็นตัวเงิน และ/หรือไม่เป็นตัวเงิน
- การจ่ายค่าปรับ
- การหยุดดำเนินการบางประการ
- การควบคุมความเสียหาย และป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ